

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-58/2024-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Jelene Rajić i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ivane Jasprica Konjuh, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice M. L., Š., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/23-01/609, urbroj: 401-01/04-24-7 od 19. siječnja 2024., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 22. svibnja 2024 .

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/23-01/609, urbroj: 401-01/04-24-7 od 19. siječnja 2024.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika poništeno je rješenje Grada V., klasa: UP/I-008-01/23-01/05, urbroj: 2182-4-03/13-23-3 od 1. kolovoza 2023., u dijelu kojim je odlučeno o tome da li je 2023. godine UO N. iz P. L. zatražio koncesiju za obavljanje djelatnosti na pomorskom i javnom dobru (točka 1. izreke). Točkom 2. izreke djelomično je odobreno tužiteljici pravo na pristup preslici zahtjeva za davanje koncesijskog odobrenja za obavljanje djelatnosti na morskoj obali, unutrašnji morskim vodama i teritorijalnom moru Republike Hrvatske od 11. srpnja 2023., na način da se na preslici navedenog zahtjeva prekrije broj mobitela te se u tom dijelu zahtjev odbija. Naloženo je Gradu V. da postupi sukladno točki 2. izreke tog rješenja u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja (točka 3. izreke). U preostalom dijelu žalba tužiteljice je odbijena (točka 4. izreke).

1.1. Rješenjem Grada V. od 1. kolovoza 2023., odbačen je zahtjev tužiteljice za pristup informacijama kojim je zatražena informacija o tome da li je 2023. godine UO N. iz P. L. zatražio koncesiju za obavljanje djelatnosti na pomorskom i javnom dobru,

odnosno da li je istu koncesiju dobio. Zahtjev je odbačen temeljem odredbe članka 23. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama jer tijelo javne vlasti ne raspolaže zatraženom dokumentacijom s obzirom da koncesijsko odobrenje nije izdano.

2. Tužiteljica u tužbi navodi da je svojom žalbom ukazala na rješenje od 1. kolovoza 2023., jer je isto sastavljeno protivno odredbama Zakona o općem upravnom postupku i Zakona o pravu na pristup informacijama. Povjerenik za informiranje navodi da je Grad V. u vrijeme podnošenja zahtjeva za pristup informacijama posjedovao informacije o tome da li je predmetni ugostiteljski objekt zatražio koncesiju za obavljanje djelatnosti na pomorskom i javnom dobru, ali da ista u to vrijeme kada je zatražena nije bila izrađena i gotova. Iz osporenog rješenja proizlazi da u vrijeme podnošenja zahtjeva za pristup informacijama, a niti u vrijeme odlučivanja o zahtjevu za pristup informacijama koncesijsko odobrenje nije bilo izdano. Kao stranka u postupku ukidanja ugostiteljskog obrta A. D. M. u posjedu je rješenja od 29. rujna 2023., iz kojeg proizlazi da je dana 12. rujna 2023., vlasnica obrta A. D. M. dostavila koncesijsko odobrenje grada V. od 17. srpnja 2023., kojim se UO N. odobrava obavljanje ugostiteljske djelatnosti na području morske obale, unutrašnjih morskih voda i teritorijalnog mora Republike Hrvatske mikrolokacije P. L. Također je kao stranka u postupku dana 5. veljače 2024., od voditeljice Odsjeka za obrtništvo i turizam Š..., koja je ujedno i voditeljica postupka iz spisa predmeta, zatražila i dobila koncesijsko odobrenje od 17. srpnja 2023. Razvidno je da je stranka 12. srpnja 2023., zatražila koncesijsko odobrenje za obavljanje ugostiteljskog objekta, a to je odobrenje i izdano 17. srpnja 2023. i dostavljeno podnositeljici na ruke. Kako u žalbenom postupku tuženik nije otklonio nezakonitosti predlaže da se tužba uvaži i poništi osporeno rješenje.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je osporenim rješenjem tužiteljici djelomično omogućen pristup informaciji te je odbijena njena žalba u dijelu koji se odnosi na traženje da joj se omogući informacija o tome je li ugostiteljski obrt N. iz P. L. dobio zatraženu koncesiju. U žalbenom postupku je utvrđeno kako Grad V. u vrijeme podnošenja zahtjeva za pristup informacijama, a niti u vrijeme odlučivanja o zahtjevu, nije posjedovao traženu informaciju, kao izrađenu i gotovu te je pravilno postupio kada je zahtjev odbacio i to u dijelu u kojem je tužiteljica tražila da joj se omogući informacija o tome je li predmetni ugostiteljski objekt dobio zatraženu koncesiju. Ističe da se u žalbenom postupku Grad V. očitovao te da je utvrđeno da je predmetni zahtjev za davanje koncesijskog odobrenja za obavljanje djelatnosti na morskoj obali, unutrašnjim morskim vodama i teritorijalnom moru RH od 11. srpnja 2023., zaprimljen 12. srpnja 2023., te je nakon održane sjednice Vijeća za davanje koncesijskog odobrenja izrađen nacrt koncesijskog odobrenja od 17. srpnja 2023. Međutim, nakon poziva stranci da izvrši uplatu o čemu postoji obavijest od 17. srpnja 2023., a što je stranka napravila tek 1. kolovoza 2023., predsjednik Vijeća za davanje koncesijskog odobrenja potpisao je predmetno rješenje te je isto uručeno stranci 25. kolovoza 2023., a što je vidljivo iz dostavnice koja prileži spisu. Stoga informacija koju je službenik za informacije dao je točna budući da u trenutku donošenja rješenja protiv kojeg je tužiteljica izjavila žalbu koncesijsko odobrenje nije bilo izdano. Predlaže da se tužbeni zahtjev tužiteljice odbije.

4. U očitovanju na navode odgovora na tužbu tuženika tužiteljica ističe da tuženik navodi da informacija koju je službenik za informiranje dao podnositeljici zahtjeva za pristup informacijama u vrijeme kada je ista zatražena je točna jer u trenutku ispuštanja rješenja službenika za informiranje koncesijsko odobrenje nije bilo izdano. Ovo iz razloga jer Grad V. u vrijeme podnošenja zahtjeva za pristup informacijama, a niti u vrijeme odlučivanja o zahtjevu, nije posjedovao traženu informaciju kao izrađenu i gotovu budući je u to vrijeme postojao samo nacrt budućeg koncesijskog odobrenja. To znači da ukoliko koncesijsko odobrenje nije moglo imati pravni učinak bez uplate godišnje koncesije u utvrđenom iznosu i do određenog datuma ono se smatra nacrtom rješenja pa nije moglo imati pravni učinak dok se ne uklone bespravno postavljene naprave. Stoga u cijelosti pobija navode tuženika.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Sud nalazi da se osporeno rješenje tuženika ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga navedenih u tužbi budući je tuženik svoju odluku temeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i potpuno utvrđene nakon čega je pravilnom primjenom odredaba Zakona o pravu na pristup informacijama djelomično odobrio tužiteljici pravo na pristup preslici zahtjeva za davanje koncesijskog odobrenja za obavljanje djelatnosti na morskoj obali, unutrašnjim morskim vodama i teritorijalnom moru Republike Hrvatske od 11. srpnja 2023., na način da se na preslici navedenog zahtjeva prekrije broj mobitela, dok je u preostalom dijelu zahtjev osnovano odbijen.

7. Naime, odredbom članka 5. točka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13., 85/15., 69/22.-dalje: ZPPI) propisano je da je informacija svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

8. Odredbom članka 23. stavka 5. ZPPI-a propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbaciti zahtjev ako ne posjeduje informaciju te nema saznanja gdje se informacija nalazi.

9. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da Grad V. u vrijeme podnošenja zahtjeva za pristup informacijama tužiteljice od 28. srpnja 2023., kao i u vrijeme donošenja rješenja tijela prvog stupnja od 1. kolovoza 2023., nije posjedovao traženu informaciju kao izrađenu i gotovu budući je u to vrijeme postojao samo nacrt budućeg koncesijskog odobrenja. Naime, koncesijsko odobrenje je moglo biti izdano tek ako i nakon što podnositelj zahtjeva za davanje traženog koncesijskog odobrenja podmiri naknadu za obavljanje ugostiteljske djelatnosti na pomorskom dobru, jer u slučaju nepodmirenja te naknade smatra se da je stranka odustala od zahtjeva te se postupak obustavlja. U konkretnom slučaju naknada za obavljanje predmetne ugostiteljske djelatnosti na pomorskom dobru plaćena je 1. kolovoza 2023., što proizlazi iz pregleda izvoda sa žiro računa Grada V. te je koncesijsko odobrenje, koje je predmet tužiteljičinog zahtjeva, dostavljeno UO N., stranci u tom postupku, dana 25. kolovoza 2023., a što proizlazi iz priložene dostavnice.

10. Imajući u vidu sve naprijed navedeno osnovano je zaključio tuženik da u vrijeme podnošenja zahtjeva za pristup informacijama, a niti u vrijeme odlučivanja o

zahtjevu tužiteljice, Grad V. nije posjedovao traženu informaciju odnosno nije posjedovao koncesijsko odobrenje na koje tužiteljica upire jer isto u to vrijeme nije bilo izdano odnosno dostavljeno tom ugostiteljskom objektu.

11. Slijedom navedenog, valjalo je pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 22. svibnja 2024.

Predsjednica vijeća:
Marina Kosović Marković, v.r.